

Dosar nr 524/44/2015

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI

ÎNCHIERE

Camera de Consiliu din data de 26.06.2015

Completul compus din:

PREȘEDINTE . L. H. – JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ
Grefier ~ E. C.

Pentru astăzi fiind amânată soluționarea cererii formulată de Parchetul de pe lângă C de A G privind redeschiderea urmăririi penale de către judecătorul de Cameră Preliminară, ce face obiectul dosarului nr. 596/P/2014 al Parchetului de pe lângă C de A G.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 17.06.2015 când instanța având nevoie de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea pe data de 26.06.2015.

CURTEA,

Asupra procesului penal de față;

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 524/44/2015, Parchetul de pe lângă C de A G, a solicitat, în baza art. 335 alin. 4 Cod procedură penală, confirmarea de către instanța de judecată a ordonanței nr. 88/II/2/2015 din 11.06.2015 a Procurorului General al Parchetului de pe lângă C de A G.

Prin ordonanța nr. 88/II/2/2015 din 11.06.2015 a Procurorului General al Parchetului de pe lângă C de A G s-a dispus admiterea plângerii formulate de petentul M. L. C.

S-a infirmat ordonanța de clasare nr. 596/P/2014 din 20.04.2015, a Parchetului de pe lângă C de A G, redeschiderea și reluarea urmăririi penale în cauză.

S-a dispus înaintarea lucrării nr. 8/II/2/2015 și a dosarului nr. 596/P/2014, ale Parchetului de pe lângă C de A G, la C de A G – Secția penală și pentru cauze cu minori în vederea confirmării redeschiderii urmăririi penale de către judecătorul de cameră preliminară de la această instanță și completarea cercetărilor efectuate în cauză în condițiile menționate anterior în considerentele ordonanței.

O copie a lucrării nr. 88/II/2/2015 a Parchetului de pe lângă C de A G s-a dispus a fi atașată la dosarul nr. 596/P/2014 al Parchetului de pe lângă C de A G pentru a fi avută în vedere de procuror pe parcursul completării cercetărilor.

Cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Un exemplar s-a dispus a fi comunicată petentului M. L. C.

Pentru a dispune astfel, Procurorul General al Parchetului de pe lângă C de A G a avut în vedere că prin plângerea penală formulată la data de 23.10.2014, M. L. C. a solicitat efectuarea de cercetări față de C. M., avocat în cadrul B. de A. G., pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 322 alin. 1 din Codul penal.

În fapt, a sesizat că avocatul C. M. a întocmit în fals „împuternicirea avocațială nr. 163 bis și nr. 165 bis din 30.10.2012”, fără știința sa, prin contrafacerea semnăturii sale și a folosit acest înscris în dosarul nr. 14370/233/2013 al J. G.. În baza acestui înscris, prin sentința civilă nr. 8305 din 08.08.2014, s-a dispus respingerea contestației la executare promovată de către petent împotriva executării silite care a făcut obiectul dosarului nr. 227/ES-MPL/2010 al B E. J. M. P. L..

Pe parcursul soluționării recursului declarat de M. L. C. împotriva sentinței civile nr. 8305 din 08.08.2014, a J. G., la termenul din 18.12.2014, petentul a solicitat suspendarea soluționării cauzei în condițiile prevăzute de art. 183 din Codul de procedură civilă anterior.

Cererea a fost admisă de către T. G. – Secția I Civilă și, în baza dispozițiilor art. 183 din Codul de procedură civilă anterior, s-a suspendat judecarea pricinii până la soluționarea procesului penal (încheiere de ședință fila 21 din dosar).

În aceste condiții, cu adresa nr. 14370/233/2015, T. G. – Secția I Civilă a înaintat Parchetului de pe lângă C de A G împuternicirea avocațială nr. 163 bis și nr. 165 bis, din 30.10.2012, în original procesul-verbal de constatare încheiat, la data de 18.12.2014, conform prevederilor art. 181 alin. 1 din Codul de procedură civilă anterior, precum și încheierea de ședință din 18.12.2014 pronunțată în dosarul nr. 14370/233/2013 al instanței de recurs (filele 17-21 din dosar).

În raport de fapta astfel sesizată, în cauză s-a dispus începerea urmăririi penale pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 322 alin. 1 din Codul penal.

Prin ordonanța nr. 596/P/2014 din 20.04.2015 a P. de pe lângă C. de A. G., s-a dispus clasarea cauzei cu privire la săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 322 alin. 1 din Codul penal, în temeiul art. 314 alin. 1 lit. a și art. 315 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală în referire la art. 16 alin. 1 lit. a din Codul de procedură.

S-a motivat în esență că, potrivit declarațiilor făptuitorului C. M., înscrisul pretins a fi falsificat (împuternicirea avocațială) a fost încheiat la insistențele petentului M. L. C., în scopul de a opri executarea silită timp de 5 luni, în schimbul plății voluntare din partea debitorului a sumei de câte 6000 lei lunar, în perioada 30.10.2012 – 31.03.2013.

Înscrisul denumit impropriu „împuternicire” reprezenta o completare la convenție și a fost semnat de către petent, în aceeași zi și în aceleași împrejurări de fapt în care a fost redactată și semnată convenția, respectiv la 30.10.2012, în biroul avocatului C. M. din T., la încheierea acestor înscrisuri asistând și avocatul C. I.-M., din cadrul B. G., colaborator al avocatului C. M.

S-a reținut că susținerile făptuitorului C. M. sunt confirmate în totalitate de martorul C. I.-M., fiind cel care personal a solicitat, în aceeași zi, B. E. J. M. L. P. sistarea actelor de executare silită pe perioada următoarelor 5 luni, conform convențiilor încheiate la 30.10.2012.

Prin urmare, s-a constatat că sunt date și probe concludente care au condus, fără dubiu și în mod pertinent, la concluzia că înscrisul este autentic și s-a întocmit și semnat prin acordul ambelor părți, în împrejurările descrise, neexistând elemente de contrafacere a conținutului ori a subscrierii.

Potentul M. L. C. a formulat plângere împotriva acestei ordonanțe, în baza art. 339 din Codul de procedură penală, în termen legal.

În cuprinsul plângerii astfel formulată, petentul a reiterat aspectele sesizate prin plângerea penală, susținând, în esență, că nu s-au administrat în mod corespunzător probele necesare, iar ordonanța contestată, adoptată la data de 20.04.2015, nu cuprinde date concrete și nici nu arată care este raționamentul logico-juridic care a condus la soluția de clasare a cauzei.

Potentul a susținut că martorul C. I.-M., un colaborator apropiat al făptuitorului C. M., a solicitat executarea silită a petentului în dosarul nr. 56/ES-MP/2014, creanța acestui martor fiind preluată de Cabinetul Individual de Av. „C. M.” printr-un contract de concesiune.

De asemenea, declarațiile martorului C. I.-M. și ale avocatului C. M. sunt contradictorii cu privire la următoarele aspecte:

- locul unde a fost semnată convenția din 30.10.2012;
- împrejurările în care a fost semnat înscrisul pretins a fi falsificat de C. M.;
- momentul plății primei rate de 6.000 lei, din datoria către Cabinetul Individual de Avocatură „C. M.”.

În dovedirea aspectelor sesizate prin plângerea penală formulată în cauză, petentul a solicitat efectuarea unei expertize grafoscopice, audierea tatălui său, M. L. și a executorului judecătoresc M. P. L.

O plângere cu un conținut identic a fost formulată la data de 05.06.2015 la C. de A. G. Instanța a trimis-o spre competentă soluționare, P. de pe lângă C. de A. G., cu adresa nr. 3359/I/A/38/2014, din 08.0.201 (filele 39 din lucrarea nr 88//II/2/201 a P. de pe lângă C. de A. G.).

La data de 03.06.2015, C. M. a dresat C. de A. G. un memoriu prin care a argumentat lipsa de fundament a acuzațiilor formulate de petentul M. L. C. și a atașat, totodată, și o serie de înscrisuri în

sprijinul susținerilor astfel formulate (filele 58-79 din lucrarea nr. 88/II/2/2015 a P. de pe lângă C. de A. G.).

Cu adresa nr. 3296/I/A/38 din 05.06.2015, C. de A. G. a trimis memoriul și înscrisurile menționate anterior Parchetului de pe lângă C. de A. G., acestea fiind atașate la lucrarea nr. 88/II/2/2015 a acestei unități (adresă fila 57 din lucrarea nr. 88/II/2/2015 a P. de pe lângă C. de A. G.).

Plângerea formulată de petentul M. L. C. a fost apreciată ca fiind fondată.

În urma verificării probatoriului pe care s-a fundamentat soluția de clasare a cauzei, s-a constatat că acesta a fost administrat cu respectarea dispozițiilor legale în materie.

Pentru justa soluționare a cauzei s-a apreciat că este necesară completarea acestuia prin efectuarea unei expertize grafoscopice prin care să se stabilească dacă semnătura în litigiu, depusă pe „împuternicirea avocațială nr. 163 bis și nr. 165 bis din 30.10.2012”, a fost sau nu executată de petentul M. L. C.

S-a arătat că, efectuarea unei asemenea expertize este justificată de necesitatea înlăturării oricăror îndoieli care ar putea fi invocate în legătură cu proba testimonială administrată (audierea martorului C. I.-M.), în legătură cu semnarea înscrisului menționat anterior.

Pe de altă parte, necesitatea efectuării expertizei grafoscopice a fost invocată de:

-T. G. – Secția I Civilă, care a suspendat judecarea cauzei până la soluționarea dosarului penal nr. 596/P/2014 al P. de pe lângă C. de A. G., prin încheierea din data de 18.12.2014, pronunțată în dosarul nr. 14370/233/2013. Până la adoptarea acestei soluții, instanța de recurs a reținut că, la dosarul cauzei, sunt mai multe copii ale înscrisurilor semnate de către petent, sens în care a pus în vedere acestuia, prin apărător, să depună originalele tuturor înscrisurilor. Totodată, instanța de judecată a considerat că pentru a se putea lămuri cu privire la autenticitatea semnăturii de pe înscrisul în litigiu, depus la dosar, este necesară efectuarea unei expertize grafoscopice al cărei onorariu să fie suportat de petent (încheierea de ședință din 18.12.2014, vila 20 – verso la dosar).

-petentul M. L. C., prin plângerea formulată împotriva ordonanței de clasare nr. 596/P/2014, din 20.04.2015 a P. de pe lângă C. de A. G.;

-avocatul C. M., prin cererea adresată P. de pe lângă C. de A. G. la data de 08.04.2015 (cerere, fila 135 din dosar).

S-a dispus ca expertiza să fie efectuată în condițiile prevăzute de art. 172-art. 183 din Codul de procedură penală, iar expertul să analizeze și ipoteza falsificării prin deghizarea propriei semnături.

Astfel, s-a analizat și verificat existența principalelor particularități ale unei semnături deghizate care constă în:

-modificarea aspectului general al semnăturii, prin schimbarea înclinației grafismelor și a dimensiunii lor;

-prezența unor tendințe de modificare a formei majusculilor și de adăugare a trăsăturilor suplimentare și ornamentale;

-încetinirea accentuată a ritmului de execuție a trăsăturilor cu amplitudine mare, care alternează uneori cu mișcări rapide;

-alternanța execuției spontane a unor elemente foarte greu de imitat cu execuții încetinite;

-prezența unor particularități specifice scrierii cu mâna stângă;

-existența unor opriri nejustificate, ezitări, tremurături și retușări, în cazul în care cel care a dorit să-și deghizeze semnătura a încercat să introducă în ea grafisme înainte de pe scrisul sau semnătura altei persoane;

De asemenea, s-a impus și audierea executorului judecătoresc M. P. L., pentru a se stabili dacă „împuternicirea nr. 163 bis și nr. 165 bis din 30.10.2012” i-a fost comunicată și a fost avută în vedere la suspendarea executării pornită împotriva petentului Moldoveanu Laurențiu Cristian, până la 12.04.2013 când i s-a solicitat reluarea procedurii.

La dosar a fost depusă adresa nr. 227/E-MPL/2010 din 02.12.2013, a Biroului Executorului Judecătoresc M. P. L., prin care însă s-a confirmat în mod expres doar comunicarea convenției datată 30.10.2013 nu și a înscrisului identificat sub denumirea de „împuternicirea nr. 163 bis și nr. 165 bis din 30.10.2012”.

Având în vedere considerentele de mai sus, plângerea formulată de petentul M. L. C. împotriva ordonanței nr. 596/P/2014, din 20.04.2015, a P. de pe lângă C. de A. G. a fost admisă, iar ordonanța nr.

596/P/2014 din 20.04.2015 a P. de pe lângă C. de A. G. a fost infirmată în vederea continuării cercetărilor.

O copie a lucrării nr. 88/II/2/2015 a P. de pe lângă C. de A. G. a fost atașată la dosarul nr. 596/P/2014 al P. de pe lângă C. de A. G. împreună cu actele anexate de petent în copie, pentru ca, pe parcursul cercetărilor, procurorul de caz să aibă în vedere toate criticile formulate de petent cu privire la ordonanța infirmată.

Lucrarea nr. 88/II/2/2015 a P. de pe lângă C. de A. G. și dosarul nr. 596/P/2014 al P. de pe lângă C. de A. G. au fost înaintate la C. de A. G. - Secția penală și pentru cauze cu minori, în vederea confirmării redeschiderii urmăririi penale de către judecătorul de cameră preliminară de la această instanță.

În baza art. 335 alin. 4 Cod procedură penală, Procurorul General al Parchetului de pe lângă C. de A. G. a solicitat confirmarea de către instanța de judecată.

Cauza a fost înregistrată pe rolul C de A G sub nr. 524/44/2015, fiind repartizată spre soluționare, Judecătorului de Cameră Preliminară la termenul din 17.06.2015, în Camera de Consiliu, fără participarea procurorului și a părților, așa cum cer dispozițiile art. 335 alin. 4 teza a II-a Cod procedură penală.

Curtea din oficiu, în baza art. 29 alin. 2,4 din Legea 47/1992 va sesiza Curtea Constituțională a României cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. 4 Cod procedură penală.

La data de 23.06.2015 Curtea Constituțională a României a statuat că „prevederile art. 335 alin. 4 Cod procedură penală sunt neconstituționale cu privire la soluția legislativă conform căreia judecătorul de cameră preliminară hotărăște „fără participarea procurorului și a suspectului sau după caz a inculpatului”.

Hotărârea nu a fost încă motivată și nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României.

Considerăm însă că dispozițiile art 335 alin. 4 Cod procedură penală, rămân în continuare deficitare sub aspectul faptului că legiuitorul recunoaște o eventuală legitimitate procesuală doar procurorului și suspectului (sau inculpatului) fără a recunoaște legitimitatea procesuală pentru participarea la proces a părții vătămate, părții civile, părții responsabile civilmente etc. în general a părților din procesul penal (art. 33 Cod procedură penală), cu excepția suspectului sau inculpatului

În acest mod considerăm că aceste dispoziții contravin disp. art 16,21 și 24 din Constituție.

Curtea Constituțională a României s-a mai pronunțat cu privire la acest aspect, în sensul admiterii lui, spre exemplu prin deciziile nr. 235/2015, 166/2015, 641/2014, 599/2014.

Pe fondul cauzei, Curtea apreciază că nu poate proceda la soluționarea prezentei cauze, deoarece nu poate stabili cu exactitate dacă Judecătorului de Cameră Preliminară îi revine competența de a proceda la confirmarea ordonanței nr. 88/II/2/2015 din 21.06.2015 a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați, conform dispozițiilor art. 335 alin. 4 Cod procedură penală, astfel încât, în baza art. 475-477¹ Cod procedură penală, va proceda la adresarea unei întrebări prealabile către Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

Deși din economia dispozițiilor art. 475 Cod procedură penală, rezultă că obiectul sesizării îl poate formula doar o chestiune de drept (drept substanțial) și nu o chestiune de procedură (drept procesual), Curtea apreciază că și o chestiune de procedură penală poate forma obiectul sesizării, deoarece așa cum s-a arătat în jurisprudență procedura penală este „mijlocul” prin care se ajunge la fondul dreptului, adică normele de procedură garantează, prin aplicarea lor, aflarea adevărului judiciar.

Referitor la dispozițiile art. 335 Cod procedură penală acestea au fost introduse prin Noul Cod de procedură penală, intrat în vigoare la 01.02.2014. Jurisprudența în materie a arătat că dispozițiile art. 335 Cod procedură penală se aplică în patru cazuri:

a) Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea;

b) Dacă au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că au dispărut împrejurările pe care se întemeia clasarea;

c) Când suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit, cu rea-credință obligațiile stabilite la momentul renunțării la urmărirea penală;

d) Dacă s-a dispus clasarea sau renunțarea la urmărire penală și Judecătorul de Cameră Preliminară, în temeiul art. 341 alin. 6 lit. b) și alin. 7 pct. 2 lit. b) Cod procedură penală, admite plângerea împotriva soluției și trimite cauza la procuror în vederea completării urmăririi penale.

În discuție se află, în prezenta cauză, varianta în care procurorul ierarhic superior celui care dispune soluția constată ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care s-a întemeiat clasarea.

1. Este de observat că Procurorul General al Parchetului de pe lângă C. de A. G., folosește ca temei al redeschiderii urmăririi penale dispozițiile art. 339 alin. 1 Cod de procedură penală.

Dispozițiile art. 339 Cod procedură penală fac parte din Capitolul VII intitulat „Plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală” și au ca scop, în baza plângerii prealabile a uneia din părțile nemulțumite de soluția dispusă de către procurorul de caz, ajungerea cauzei în fața Judecătorului de Cameră Preliminară, care va pronunța una din soluțiile prevăzute de art. 341 alin. 6, Cod procedură penală.

De asemenea, este de observat că potrivit art. 339-340 alin. 1 Cod procedură penală, dacă procurorul ierarhic superior admite plângerea formulată de persoana interesată împotriva soluției dispuse de procurorul de caz și dispune retrimiterii cauzei la procurorul de caz, soluția de admitere a plângerii, dispusă de procurorul ierarhic superior nu este supusă confirmării Judecătorului de Cameră Preliminară căruia i-ar reveni competența să judece cauza în fond.

2. Dispozițiile art. 335 Cod procedură penală fac parte din Capitolul VI intitulat „Reluare a urmăririi penale” care în dispozițiile art. 332-335 Cod procedură penală nu prevăd ca posibilitate de reluare a urmăririi penale plângerea uneia dintre părți împotriva soluției de clasare dispusă de procurorul de caz.

Din analiza gramaticală a art. 335 alin. 1 Cod procedură penală, se constată că procurorul ierarhic superior trebuie, analizând soluția procurorului de caz, să constate că „nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea”.

Cu alte cuvinte că la dosarul cauzei existau probe suficiente și legal administrate, dar că procurorul de caz le-a analizat și coroborat în mod defectuos, apreciind în mod greșit că există unul din cazurile prevăzute de art. 16 Cod procedură penală, și dispunând clasarea.

În acest sens, se constată că procurorul ierarhic superior, infirmând ordonanța procurorului de caz poate dispune el însuși o altă soluție (soluție care la rândul său este supusă verificării de către procurorul ierarhic superior), conform principiului că „cine poate mai mult, poate și mai puțin”.

3. Din analiza coroborată a prevederilor art. 335 Cod procedură penală și art. 341 Cod procedură penală, consider că singurul mod în care procurorul ierarhic superior poate declanșa procedura prevăzută de art. 335 alin. 1 Cod procedură penală (și implicit cere confirmarea soluției) este acela al sesizării din oficiu pe calea controlului ierarhic de legalitate și oportunitate prevăzută în cazul nostru de dispozițiile art. 77 lit. k), l), m), p) din Ordinul nr. 2632/C/2014 al Ministrului Justiției privind Regulamentul de ordine interioară al Parchetelor.

A aprecia în alt mod înseamnă a răpi uneia din părțile în cauză un grad de jurisdicție spre deosebire de dispozițiile art. 341 Cod procedură penală care presupune, la cererea părții interesate un dublu grad de control (procurorul ierarhic superior și instanța de judecată), prevăzute de art. 335 Cod procedură penală în varianta în care această procedură s-a declanșat la cererea părții interesate, ar priva partea interesată de o cale de atac, în ipoteza în care instanța de judecată nu ar confirma soluția procurorului ierarhic superior, apreciind că soluția de clasare a procurorului de caz este cea corectă.

În această situație, partea care a declanșat procedura nu ar avea o cale de atac, și nici nu ar mai putea beneficia de procedura prevăzută de art. 341 Cod procedură penală, existând autoritate de lucru judecat față de soluția pronunțată în procedura prevăzută de art. 335 Cod procedură penală.

4. Dispozițiile art. 335 alin. 4 Cod procedură penală sunt deficitare și în ceea ce privește soluția pronunțată de Judecătorul de Cameră Preliminară în situația prevederilor art. 335 alin. 1 Cod procedură penală, în sensul că nu se prevăd soluțiile pe care le poate pronunța Judecătorul de Cameră Preliminară în situația în care apreciază că soluția procurorului ierarhic superior este nelegală și că soluția procurorului de caz este legală și temeinică.

În acest sens se remarcă că termenul de „confirmare” folosit în cuprinsul art. 335 alin. 4 Cod procedură penală conduce la ideea că Judecătorul de Cameră Preliminară nu are altă soluție decât să confirme soluția dispusă de procurorul ierarhic superior.

În prezenta cauză urmărirea penală a fost începută doar „in rem” la plângerea părții vătămate M. L. C. sub aspectul infracțiunii prevăzute de art. 322 alin.1 Cod penal.

Numitul C. M., avocat în cadrul B. G., a fost audiat doar în calitate de martor, fără ca împotriva sa să fi fost începută urmărirea penală „in personam” și fără a fi audiat în calitate de suspect.

Pe lângă neobiectivitatea administrării probei (avocat C. M. a fost audiat ca martor, în cauza în care el este principalul suspect, că după începerea urmăririi penale „in personam” și dobândirea calității de suspect, declarația sa de martor să poată fi folosită împotriva sa) acest aspect ridică problema lipsei calității procesuale de parte interesată în declanșarea procedurii prevăzute de art. 335 Cod procedură penală și a inegalității în fața legii față de persoana vătămată M. L. C. care a avut calitate procesuală activă și chiar a exercitat-o declanșând procedura prevăzută de art. 335 alin. 4 Cod procedură penală, în baza plângerii sale, fiind pronunțată ordonanța nr. 88/II/2/2015 a Procurorului General al Parchetului de pe lângă C. de A. G.

Pe de altă parte dispozițiile art. 335 alin.2 Cod procedură penală prevăd ca Judecătorul de Cameră Preliminară „judecă în Cameră de Consiliu, fără participarea procurorului și a suspectului sau după caz a inculpatului „

Dincolo de caracterul nepublic și necontradictoriu al procedurii se observă că legiuitorul acordă legitimitate doar procurorului și suspectului sau după caz inculpatului, fără a acorda legitimitate procesuală părții vătămate, părții civile sau părții responsabile civilmente.

Prin începerea urmăririi penale „in rem” numitul C. M. are doar calitatea procesuală de martor, nu și aceea de suspect (ceea ce ar fi presupus începerea urmăririi penale „in personam”) și deci nu are legitimitate procesuală în procedura prev. de art 335 alin. 4 Cod procedură penală

Acest aspect coroborat cu faptul că partea vătămată a formulat plângere în prezenta cauză împotriva ordonanței de clasare a procurorului, plângere care i-a și fost admisă de către Procurorul General al Parchetului de pe lângă C. de A. G. conduc la concluzia că procedura prev. de art. 335 alin. 4 Cod procedură penală are un caracter formalist, necontencios, partea care ar avea interesul să critice soluția Procurorului General fie neavând legitimitatea procesuală, fie neavând calitatea procesuală cerută de lege, fie neavând interes.

5.Dispozițiile art. 335 alin.4 Cod procedură penală, readuc în discuție o situație delicată, anume aceea a rolului Judecătorului de Cameră Preliminară în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 132 alin. 1 din Constituție procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului controlului ierarhic, iar potrivit legii, dispozițiile date de procurorul ierarhic superior, în scris și în conformitate cu legea sunt obligatorii pentru procurorul ierarhic inferior.

De asemenea, potrivit art. 131 alin. 1 din Constituție, atât procurorul cât și procurorul ierarhic superior au a scop aflarea adevărului, și susținerea acuzării.

Prin prevederile art. 335 alin. 4 Cod procedură penală, judecătorul este chemat, în mod artificial, „să judece” conflictul dintre procuror și procurorul ierarhic superior, ceea ce presupune o abandonare a principiului separației funcțiilor judiciare (art. 3 Cod procedură penală), a independenței și imparțialității judecătorului acesta având de susținut acuzarea, respectiv a aprecia care dintre soluțiile pronunțate de procurorul de caz și procurorul ierarhic superior este cea legală și temeinică.

Față de cele expuse, se constată că această problemă de drept nu a primit o dezlegare unitară.

În cauză nu există, până la momentul de față o altă chestiune prealabilă sau vreun recurs în interesul legii promovat sau judecat, care să aibă ca obiect aceeași problemă de drept.

Dezlegarea acestei probleme de drept este esențială pentru corecta soluționare a cauzei.

Față de cele expuse, în baza art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, Curtea va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cu următoarea chestiune de drept:

„Dacă ordonanța procurorului ierarhic superior (prin care în baza art. 335 alin. 1 Cod procedură penală este admisă plângerea părții vătămate și se dispune infirmarea ordonanței procurorului de caz și redeschiderea urmăririi penale), este supusă confirmării Judecătorului de Cameră Preliminară potrivit art. 335 alin. 4 Cod procedură penală?” în situația în care urmărirea penală a fost începută „in rem” și nu „in personam”.

În temeiul art. 476 alin. 2 Cod procedură penală Curtea va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pentru aceste motive

**În numele legii
DISPUNE**

În baza art. 29 alin. 2 și 4 din Legea 47/1992, din oficiu, sesizează Curtea Constituțională României, cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 335 alin. 4 teza a - II - a Codului de procedură penală, sintagma „procurorului și a suspectului, sau, după caz, a inculpatului”, raportat la dispozițiile art. 16 alin. 1 și 2, art. 21 alin. 1, 3 art.24 alin. 1 din Constituție.

În baza art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, pentru a pronunța hotărâre prealabilă în vederea dezlegării de principiu a chestiunii de drept menționate în considerentele încheierii.

În temeiul art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru rezolvarea chestiunii de drept.

DEFINITIVĂ.

Pronunțată în ședință publică azi, 26.06.2015

Președinte,

L. H. - Judecător de Cameră Preliminară,

Red.L.H/29.06.2015
Dact.E.C. 01.07.2015

Grefier,
E.C.